

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203624
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414203624.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. F., G. P. XXXX/X, zastúpený JUDr. Antonom Tabačákom Ph.D., advokátom so sídlom v Oravskom Bielom Potoku, Hlavná 82, proti odporkyni: C. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. F., G. P. XXXX/X, adresa na doručovanie: N., XXX XX F.-J., R. X/XX, v konaní o rozvod manželstva, takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo účastníkov: C. O., rod. O. C. C. F., rod. F. uzavreté dňa 10.10.2013 v Dolnom Kubíne, zapísané v knihe manželstiev Mestského národného výboru v Dolnom Kubíne, vo zväzku 14, ročník 2013, na strane 93, pod radovým číslom 109, r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, súdu doručeným dňa 23.07.2014, navrhovateľ žiadal, aby súd manželstvo ktoré uzavrel s odporkyňou dňa 10.10.2013 v Dolnom Kubíne, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Dolný Kubín vo zväzku 14, ročník 2013, na strane 93, pod por. č. 109 rozviedol.

Návrh odôvodnil tým, že manželstvo s odporkyňou bolo uzavreté dňa 10.10.2013 v G. F.. Dôkazom je aj sobášny list zo dňa 11.10.2013. Uvedená právna skutočnosť je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu G. F. vo zväzku 14, ročník 2013, strana 93, por. č. 109. U oboch ide o druhé manželstvo a obidvaja sú štátnymi občanmi N.. Adresa posledného spoločného bydliska bola: G. P. XXXX/X, G. Kubín. Príčinami rozvratu ich manželstva sú dlhodobo trvajúce názorové odlišnosti. Z uvedeného dôvodu dochádza k neustálym hádkam. K odporkyni stratil citový vzťah a nevidí nádej na jeho obnovu. Nemá záujem na ďalšom trvaní ich manželstva, ktoré je hlboko a trvale rozvrátené. Z manželstva s odporkyňou nepochádzajú žiadne deti. Manželstvo s odporkyňou uzavrel po dvojročnej známosti. Napriek tomu, že sa dobre poznali, po uzavretí manželstva sa čoraz viac vzdalovali. Ich rozdielne pohľady na život viedli k vzájomným nezhodám. Je presvedčený o nevyhnutnosti rozvodu ich manželstva, pretože medzi nimi dlhodobo pretrvávajú neprekonateľné a neriešiteľné nezhody. Ide o nezvratný a trvalý stav. V ich manželstve nastal hlboký a trvalý rozvrat, manželstvo už neplní svoju spoločenskú funkciu a niet predpokladov na obnovenie ich spolužitia.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadrila a súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so sobášnym listom účastníkov konania (č.l. 5), ako aj uznesením č.k. 4C/7/2008-133 zo dňa 05.05.2009, ktorým bolo zastavené konanie navrhovateľky F. O., rod. D. na rozvod manželstva s navrhovateľom a o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva na čas po rozvode. Uvedené

uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2009. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil so spisom tunajšieho súdu č.k. 4C/7/2008, z neho najmä s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7C/89/2009-52 zo dňa 23.09.2009, ktorým bolo rozvedené predchádzajúce manželstvo navrhovateľa (uzavreté dňa 27.07.2003 s F. rod. D.. Uvedený rozsudok nadobudol vo výroku o rozvode manželstva právoplatnosť dňa 11.11.2009. Napokon sa súd oboznámil so spisom tunajšieho súdu č.k. 7C/36/2014, z neho najmä s návrhom navrhovateľa na rozvod manželstva s odporkyňou, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 13.03.2014 a tiež späťvzatím tohto návrhu a uznesením č.k. 7C/36/2014-18 zo dňa 24.04.2014, právoplatným dňa 28.05.2014, ktorým bolo konanie o tomto návrhu zastavené.

Zo sobášneho listu vydaného Mestským úradom v Dolnom Kubíne dňa 11.10.2013 mal súd preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 10.10.2013 v Dolnom Kubíne, pričom u oboch ide o druhé manželstvo.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že prišiel na Slovensko v roku 2006 kvôli práci a prišiel tu aj s manželkou z N. Po rozvode bol sám a chodieval na N. domov na dovolenku. Odporkyňa bývala v tej istej bytovke, ako kedysi on. Tam spolu nadviazali taký vzťah, že sa rozhodli, že sa zoberú. Bolo to asi rok pred uzavretím manželstva. Na Slovensko prišla prvýkrát kvôli dokladom ohľadne uzavretia manželstva a potom tu bola celkovo dva alebo trikrát, pričom najviac tu strávila jeden mesiac a vždy sa vracala na N. s tým, že sa jej tu nepáči, že tu nemá priateľov. Takmer s ním nekomunikuje, zatvára sa pred nim až nadobudol, že si ho zobrala len kvôli dokladom o pobyte. On si ju pritom bral z lásky. Na otázky súdu uviedol, že odporkyňa nemá rád, pretože nemôže mať takú manželku, ktorá žije na N. a nie s ním. Ich intímne spolužitie prestalo začiatkom leta. Ak hovoril o dovolenkách, tak tieto netrúvili na Slovensku, ale pri mori. Aj keby odporkyňa zmenila svoje stanovisko v tom smere, že by prišla k nemu bývať na Slovensko, on by už nemal záujem obnoviť s ňou spolužitie, resp. s ňou žiť. Nemá známosť s inou ženou a ani ju počas manželstva nemal. Dôvod prečo ich manželstvo nefungovalo a nefunguje a ani nemôže fungovať je ten, že on chce zostať resp. musí zostať na Slovensku, lebo tu má prácu, ktorá ho živí a manželka tu žiť za žiadnych okolností nechce. Pokiaľ už podal na tomto súde návrh na rozvod na jar tohto roku, tak ho stiahol preto, že ho o to požiadala matka manželky s tým, aby ešte sa pokúsili o urovanie vzťahov počas letnej dovolenky. Keďže sa to nepodarilo, podal nový návrh.

Odporkyňa uviedla, že súhlasí s návrhom na rozvod, pretože sa chce takisto rozviesť, pretože je pravda, čo povedal vo svojej výpovedi jej manžel. Nechce bývať na Slovensku a chce zostať na N. pretože si tu nevie zvyknúť. Pred uzavretím manželstva si myslela, že aj keď pôjde bývať do iného štátu, že si v ňom zvykne, ale myslela si, že na Slovensku bude lepšie než v skutočnosti bolo. Na otázku súdu odporkyňa uviedla, že manželstvo uzatvárala z lásky, ale ani láska u nej nepomohla v tom smere, aby si tu zvykla a zostala žiť. Nevie odpovedať na otázku, či by chcela byť v manželstve s navrhovateľom, keby on išiel na N., lebo s istotou vie, že by zo Slovenska kvôli práci neodišiel. Na ďalšiu otázku uviedla, že jej citový vzťah k manželovi ochladol, ale nemá žiadnu inú známosť. Chce sa rozviesť, pretože sa chce vrátiť na N.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že z manželstva nepochádzajú žiadne deti a konanie o rozvod je v poradí druhým konaním, keďže navrhovateľ podal už raz návrh na rozvod manželstva s odporkyňou v marci tohto roku, avšak následne ho zobral späť. Ako vyplýva z odpovedí na lustráciu v Registri obyvateľov (č.l. 7,8 spisu) manželia mali posledné spoločné bydlisko na území Slovenskej republiky v Meste Dolný Kubín, N. na ktorej adrese má navrhovateľ evidovaný trvalý pobyt a odporkyňa prechodný pobyt. Tak navrhovateľ, ako aj odporkyňa sú štátnymi občanmi N. Ide teda o konanie s medzinárodným prvkom, na základe čoho súd skúmal, či je daná právomoc slovenského súdu konať o rozhodnutí o veci. Súd dospel k záveru, že táto právomoc je daná, a to s poukazom na druhú vetu ods. 1 čl. 27 Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík a právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach podpísanej 12.08.1982 uverejnenej v Zbierke zákonov ako príloha vyhlášky MZV č. 95/1983 Zb., ktorá platí aj vo vzťahu k Slovenskej republike a Ukrajine ako nástupníckym štátom zmluvných strán a ktorej použitie má prednosť pred zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom (s poukazom na jeho ust. § 2).

Pokiaľ ide o použitie rozhodného hmotného práva, týmto právom s ohľadom na kolízu normu obsiahnutú v čl. 26 ods. 1 uvedenej zmluvy je právny poriadok Ukrajiny ako štátu, ktorého občanmi sú manželia v čase podania návrhu.

V nadväznosti na uvedené, súd aplikoval na rozhodnutie o veci článok 112 ods. 1 a 2 Rodinného zákonníka Ukrajiny, podľa ktorého súd objasní skutočné vzťahy manželov, ako aj skutočné dôvody žaloby o rozvod a vezme do úvahy existenciu maloletého, ťažko postihnutého dieťaťa, ako aj ďalšie životné okolnosti manželov. Súd rozhodne o rozvode, ak sa zistí, že ďalší spoločný život manželov a udržiavanie manželstva by protirečilo zásadným záujmom jedného z manželov alebo zásadným záujmom ich detí.

Za použitia citovaného ustanovenia súd dospel k záveru, že je na mieste manželstvo účastníkov rozviesť, keďže vykonaným dokazovaním bolo zistené, že udržiavanie manželstva by bolo v rozpore so zásadnými záujmami oboch manželov. Základným problémom manželstva účastníkov sa stala skutočnosť, že medzi manželmi nenastala zhoda v otázke miesta spoločného bydliska, ktorá je v ich vzťahu rozhodujúcou, keďže navrhovateľ má (z pohľadu pracovného uplatnenia) odôvodnený záujem zotrvať v Slovenskej republike a odporkyňa chce zostať bývať vo svojej rodnej krajine, teda na N. Okrem toho manželia voči sebe neprechovávajú city takej intenzity, ktoré by prípadne boli spôsobilé akokoľvek ovplyvniť, zmeniť ich stanoviská ohľadne miesta, v ktorom by spoločne žili. Za takéhoto stavu veci, keď každý z manželov v súčasnosti býva v inom štáte a nie je medzi citové puto, je vylúčené, aby manželstvo plnilo svoje základné funkcie (vzájomné spolužitie, opora, pomoc) a súčasne vytvorilo vhodný predpoklad pre plnenie prípadnej rodičovskej funkcie. Je zrejmé, že otázka spoločného bydliska, ktorá je otázkou zásadnou, mala byť vyriešená už pred uzavretím manželstva a ak sa tak nestalo, išlo predovšetkým zo strany odporkyne o neuvážené uzavretie manželstva. Túto okolnosť súd vyhodnotil ako príčinu rozvratu manželského vzťahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 144 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,.
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).